

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:

președinte

judecători

Iurie DIACONU

Liliana CATAN

Ion GUZUN

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 februarie 2021 de către avocatul Movilă Corina în numele inculpatului

MAZUR Andrei XXXXX, născut la XXXXX,
originar din XXXXX, fără loc permanent de trai.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.06.2020– 26.11.2020;

Instanța de apel: 05.01.2021– 03.02.2021;

Instanța de recurs: 23.04.2021 – 02.06.2021.

Asupra recursului ordinar declarat, Colegiul Penal

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central, din 26 noiembrie 2020, Mazur Andrei a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) și art. 192 alin. (2) Cod penal și condamnat, cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală:

- în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la închisoare pe un termen de 1 an;

- în baza art. 192 alin. (1) Cod penal la închisoare pe un termen de 1 an.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, a fost stabilită pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 1 (un) an și 6 (șase) luni, în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 162 Cod de procedură penală a fost soluționată chestiunea cu privire la soarta corpurilor delictive.

2. În fapt, prima instanță a reținut că Mazur Andrei la 13 aprilie 2020, ora 21:30, fiind în stare de ebrietate și urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin deteriorarea ușii a pătruns în incinta barului „Monro”, amplasat pe adresa mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare 57, unde folosindu-se de faptul că nu este văzut de nimeni, a încercat să sustragă un laptop de model „TOSHIBA SATELLITE A 200”, la preț de 5000 lei, care aparține lui Capsamun Roman și se afla pe masa din bar, luându-l cu sine până în bucătărie și dorind să fugă de la fața locului, dar din motive independente de voința sa, aceasta nu și-a produs efectul, fiind reținut de către agenții de pază SO „Bercut Grup”.

Tot Mazur Andrei, acționând cu intenție și în interes material, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane din buzunare, la 07.06.2020, în jurul orei 17:50, aflându-se pe malul râului Răut, mun. Bălți, în apropiere de str. Strîi, văzând că pe mal se afla la pescuit victima Nedelcu Constantin, sub pretextul de a-i da un sfat referitor la pescuit, s-a apropiat de ultimul și folosindu-se de neatenția acestuia, a introdus mâina în buzunarul scurtei în care era îmbrăcat, de unde i-a sustras telefonul mobil de model „Orange Tara 3 G” în sumă de 1400 lei, după care s-a îndepărtat cu pași grăbiți, cauzând părții vătămate un prejudiciu material în valoare de 1400 lei.

În drept, prima instanță a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal – *tentativă de furt, adică de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane prin pătrundere în încăpere și cu cauzare de daune în proporții considerabile, acțiuni care din cauze independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul* și art. 192 alin. (2) Cod penal – *pungășia, adică acțiunea în scopul sustragerii bunurilor altei persoane din buzunare*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Mazur Andrei, care indică că nu este de acord cu sentința instanței de fond în partea stabilirii pedepsei deoarece infracțiunea comisă nu este gravă, recunoaște vina integral și părțile vătămate nu au pretenții.

Drept urmare, solicită casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care în privința sa să fie aplicată o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 ore.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 februarie 2021 a fost respins ca nefundat apelul și menținută sentința.

4.1. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că solicitarea de aplicare a unei pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunității nu este întemeiată, dat fiind faptul că măsura de pedeapsă stabilită inculpatului este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia (*inculpatul anterior a fost de mai multe ori deferit justiției, inclusiv pentru fapte similare, nu s-a pus pe calea corijării și nu a îndreptățit încrederea acordată*) și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Reieșind din cele indicate, instanța de apel a statuat că prima instanță a aplicat în privința lui Mazur Andrei o pedeapsă în conformitate cu limitele stabilite de lege.

5. Reiterând temeiurile de fapt și de drept ale apelului, recurs ordinar în termen declară avocatul Movilă Corina în numele inculpatului Mazur Andrei și solicită casarea hotărârilor pronunțate în prezenta cauză penală cu adoptarea unei noi hotărâri prin care Mazur Andrei să-i fie aplicată o pedeapsă non-privativă de libertate.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, pledând

pentru inadmisibilitatea acestuia, din motiv că este vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar și raportat la criticele recurentului, Colegiul Penal conchide asupra inadmisibilității acestuia.

Raționamentele instanței privind inadmisibilitatea recursului declarat, se întemeiază *în drept* pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia *instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Instanța de recurs la această etapă a procedurilor nu declanșează un control devolutiv asupra fondului cauzei, nu dă o nouă apreciere probelor administrate și cercetate și nu se expune repetat asupra acelorași argumente care anterior au fost obiect de dispută în instanța de apel și asupra cărora aceasta s-a pronunțat prin decizie motivată. Or, obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la chestiuni de drept, iar rațiunea și finalitatea exercitării acestei căi de atac, constă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei.

Pentru a statua asupra netemeinicii cererii de recurs, instanța a făcut verificările temeiurilor de casare invocate de parte, în raport cu actele dosarului, constatând că hotărârea recurată este conformă legii, fără a prezenta vreo lipsă, care să o afecteze, mai mult ca atât, nu există nici alte motive, neinvocate de recurent, care ar putea fi luate în considerare din oficiu, de natură să răstoarne soluția adoptată.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

În recurs, nu se invocă nici un temei de drept din cele enunțate în alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă reieșind din textul acestuia și din solicitările indicate, reiese că recurentul nu este de acord cu pedeapsa aplicată de către instanța de fond și menținută de instanța de apel, temei ce se încadrează în pct. 10) al normei menționate, potrivit căruia *hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezentei erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Instanța de recurs reține că, la solicitarea inculpatului, care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, cauza a fost examinată în procedură simplificată.

Instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, fapt ce face ca

concluziile despre condamnarea lui Mazur Andrei în baza 27, 186 alin. (2) lit. c), d) și art. 192 alin. (2) Cod penal, să fie juste și întemeiate.

În conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal menționează că, pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal (în speță și a dreptului procesual penal – art. 364¹ Cod procedură penală) și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Prin urmare, instanța de judecată, ținând cont de prevederile art. 101, 384 Cod de procedură penală, în baza propriei convingeri, decide asupra vinovăției sau nevinovăției persoanei, și în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, îi stabilește categoria de pedeapsă.

La acest capitol Colegiul penal ține să menționeze că sancțiunea normelor penale în baza căreia a fost condamnat Mazur Andrei (27, 186 alin. (2) lit. c), d) și art. 192 alin. (2) Cod penal), prevede ca pedeapsă principală amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale, muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau închisoare de până la 4 ani respectiv amendă în mărime de la 650 la 850 unități convenționale, muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau închisoare de până la 2 ani.

În speță instanța de fond ținând cont de gravitatea faptelor infracționale (*infracțiuni ce fac parte din categoria celor mai puțin grave și ușoare*), motivul și modalitatea săvârșirii lor, prezența circumstanței ce atenuază răspunderea penală (*recunoașterea vinei, căința sinceră*) și lipsa circumstanțelor ce o agravează precum și de persoana inculpatului (*are antecedente penale, anterior fiind condamnat de nenumărate ori, inclusiv pentru fapte similare*), corect i-a stabilit acestuia pedeapsa cea mai aspră, luându-se în considerație și prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

În consecință, reieșind din circumstanțele indicate, instanța de recurs consideră, că pedeapsa stabilită inculpatului în baza 27, 186 alin. (2) lit. c), d) și art. 192 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea și a prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, corespunde prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiind motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege, iar hotărârea atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

Concomitent, urmează de evidențiat faptul că argumentele invocate în recurs de către apărător au fost deja obiect de judecare în instanța de apel și aceasta,

respectând prevederile art. 414–417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar careva noi argumente în recurs recurentul nu a indicat.

Prin urmare, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată careva eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Movilă Corina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe *MAZUR Andrei XXXXX* ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 14 iulie 2021.

Președinte

Iurie DIACONU

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN